

Sprawy połączone T-110/03, T-150/03 i T-405/03

Jose Maria Sison przeciwko Radzie Unii Europejskiej

Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty związane z decyzjami Rady dotyczącymi zwalczania terroryzmu — Wyjątki związane z ochroną interesu publicznego — Bezpieczeństwo publiczne — Stosunki międzynarodowe — Dostęp częściowy — Uzasadnienie — Prawo do obrony

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 26 kwietnia 2005 r. . . . II - 1432

Streszczenie wyroku

1. *Wspólnoty Europejskie — Instytucje — Prawo publicznego dostępu do dokumentów — Rozporządzenie nr 1049/2001 — Istnienie żądanych dokumentów — Domniemanie nieistnienia wynikające z oświadczenia tej treści złożonego przez zainteresowaną instytucję — Domniemanie zwykłe wzruszalne zarzutami opartymi na istotnych i zgodnych przesłankach (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1049/2001)*

2. *Wspólnoty Europejskie — Instytucje — Prawo publicznego dostępu do dokumentów — Rozporządzenie nr 1049/2001 — Wyjątki od prawa dostępu do dokumentów — Ochrona interesu publicznego — Kontrola sądowa — Zakres — Granice*
(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1049/2001, art. 4 ust. 1 lit. a))
3. *Wspólnoty Europejskie — Instytucje — Prawo publicznego dostępu do dokumentów — Rozporządzenie nr 1049/2001 — Wyjątki od prawa dostępu do dokumentów — Wyjątki o charakterze bezwzględny — Uwzględnienie indywidualnego interesu wnioskodawcy — Wylączenie*
(rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1049/2001, art. 4 ust. 1 lit. a))
4. *Wspólnoty Europejskie — Instytucje — Prawo publicznego dostępu do dokumentów — Rozporządzenie nr 1049/2001 — Wyjątki od prawa dostępu do dokumentów — Obowiązek uzasadnienia — Zakres*
(art. 253 WE; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1049/2001)

1. Wszystkie oświadczenia instytucji o nieistnieniu dokumentów żądanych na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji objęte są domniemaniem zgodności z prawem. Zatem domniemanie prawdziwości stosuje się również do tego oświadczenia. Niemniej chodzi tutaj o domniemanie zwykłe, które skarżący może podważyć wszelkimi zarzutami opartymi na istotnych i zgodnych przesłankach.

ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji instytucje dysponują szerokim zakresem swobodnego uznania. W związku z tym dokonywana przez Sąd kontrola zgodności z prawem wydawanych przez instytucje decyzji odmawiających dostępu do dokumentów ze względu na wyjątki związane z interesem publicznym przewidziane w tym przepisie musi zostać ograniczona do kontroli przestrzegania zasad postępowania i uzasadnienia, materialnej prawdziwości stanu faktycznego, jak również braku oczywistych błędów w ocenie stanu faktycznego i nadużycia władzy.

(por. pkt 29, 32)

2. W kwestiach związanych z bezwzględnymi wyjątkami od publicznego dostępu do dokumentów przewidzianymi w art. 4

(por. pkt 46, 47)

3. Przewidziane w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji wyjątki od prawa dostępu do dokumentów są sformułowane w sposób bezwzględny. Wynika z tego, że instytucje są zobowiązane do odmowy udostępnienia dokumentów objętych tymi wyjątkami, jeśli udowodnione zostanie, że zachodzą okoliczności uzasadniające ich zastosowanie.

Stąd indywidualny interes w uzyskaniu dostępu do dokumentu dotyczącego wnioskodawcy indywidualnie, na który może się on powołać, nie może zostać uwzględniony w razie zastosowania bezwzględnych wyjątków przewidzianych w art. 4 ust. 1 lit. a).

(por. pkt 51, 52)

4. Jeśli instytucja odmawia udostępnienia żądanych dokumentów na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komi-

sji, to musi na podstawie informacji, którymi dysponuje, wykazać w każdym przypadku, że dokumenty, których udostępnienia żądano, faktycznie objęte są wyjątkami enumeratywnie wymienionymi w tym rozporządzeniu. Jest ona zatem zobowiązana przedstawić uzasadnienie pozwalające na zrozumienie i kontrolę, czy, po pierwsze, żądany dokument faktycznie objęty jest wskazanym wyjątkiem oraz, po drugie, czy potrzeba ochrony związana z tym wyjątkiem jest rzeczywista.

Jednakże wskazanie podstaw uzasadniających poufność w odniesieniu do każdego dokumentu może być niemożliwe bez ujawnienia jego zawartości i w konsekwencji pozbawienia wyjątku jego podstawowego celu. Z powyższego wynika, że w takim przypadku fakt, iż uzasadnienie to wydaje się być związane i stereotypowe, nie stanowi sam w sobie wadliwości uzasadnienia ze względu na niemożliwość zrozumienia i dokonania kontroli przeprowadzonego przez zainteresowaną instytucję rozumowania.

(por. pkt 60, 61, 63)